

Uitvoeringsregels bijzondere bijstand ISD Bollenstreek 2016

Artikel 1 Uitgangspunten

Bij het tot stand komen van het bijzondere bijstandsbeleid spelen de volgende uitgangspunten een rol:

1. Geen strijd met rijksinkomensbeleid.
2. Het bijzondere bijstandsbeleid mag het beleid van voorliggende voorzieningen niet doorkruisen. Als er sprake is van een voorliggende voorziening is die passend en toereikend, ook als geen kosten of niet de volledige kosten worden vergoed.
3. Eigen verantwoordelijkheid en eigen kracht centraal.
4. Maatwerk, waaronder op grond van het individualiseringsprincipe het gemotiveerd afwijken van deze uitvoeringsregels (artikel 18 PW).
5. Toekenning van bijzondere bijstand, als op grond van de Participatiewet geen recht bestaat, is mogelijk als sprake is van zeer dringende redenen (artikel 16 PW).

Artikel 2 Begripsbepaling

1. Alle begrippen die in deze regeling worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht, het Burgerlijk Wetboek en de Wet op de huurtoeslag.
2. In deze uitvoeringsregels wordt verstaan onder:
 - a. Dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de ISD Bollenstreek
 - b. Wet: de Participatiewet
 - c. Belanghebbende: de persoon die of het gezin dat in aanmerking wenst te komen voor bijzondere bijstand
 - d. Middelen: de middelen conform artikel 31 van de wet
 - e. Vermogen: het vermogen volgens artikel 34 lid 1 sub a en b van de wet tenzij expliciet anders wordt aangegeven
 - f. Bijzondere bijstand: de bijstand als bedoeld in artikel 35 van de wet
 - g. Bijstandsnorm: de op grond van paragraaf 3.2 van de wet op de belanghebbende van toepassing zijnde norm, verminderd met de op grond van paragraaf 3.3 van de wet door het dagelijks bestuur vastgestelde verlaging
 - h. Voorliggende voorziening: elke voorziening buiten de wet waarop de belanghebbende aanspraak kan maken dan wel een beroep kan doen ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven
 - i. Minimuminkomen: 100% van de op datum aanvraag (bij incidentele bijstand) dan wel op de ingangsdatum (bij periodieke bijstand) geldende bijstandsnorm per maand zonder toepassing van de kostendelersnorm
 - j. Woning: de woning volgens artikel 3 van de wet, tenzij expliciet anders wordt aangegeven
 - k. Woonkosten gehuurde woning: de per maand geldende rekenhuur als omschreven in artikel 5 Wet op de huurtoeslag
 - l. Woonkosten woning in eigendom: de opsomming van de maandelijkse hypotheekrente (geen aflossing), erfpachtcanon, opstalverzekering, onderhoudskosten, onroerendezaakbelasting en waterschapslasten, minus de (voorlopige) belastingteruggaaf die betrekking heeft op deze kosten
 - m. Budgetbeheer: de budgetbeheerder beheert het inkomen van belanghebbende ten behoeve van de betaling vaste lasten en mogelijke incidentele uitgaven.

Artikel 3 Beoordelingskader

1. Bij beoordeling van het recht op bijzondere bijstand wordt als eerste beoordeeld of er een voorliggende voorziening is (artikel 15 van de wet).
2. Als er geen voorliggende voorziening is, wordt de dwingende vraagstelling alsmede de volgorde gehanteerd zoals door de Centrale Raad van Beroep afgeleid uit artikel 35 van de wet: a) doen de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt gevraagd zich voor;

- b) zijn die kosten in het individuele geval van de alleenstaande of het gezin noodzakelijk;
- c) vloeien de kosten voort uit bijzondere individuele omstandigheden;
- d) kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige middelen.

Artikel 4 Drempelbedrag

Er wordt geen drempelbedrag gehanteerd.

Artikel 5 Vormen van bijstand

1. Bijzondere bijstand wordt verstrekt om niet. In de gevallen als bedoeld in artikel 48 lid 2 sub b en artikel 51 lid 1 van de wet en artikel 8 lid 9 van deze uitvoeringsregels wordt bijzondere bijstand in beginsel verstrekt in de vorm van een lening.
2. De maandelijkse aflossing van een lening wordt in beginsel bepaald op het volledige inkomen boven de beslagvrije voet maar minimaal op een bedrag van € 25,-per maand.

Artikel 6 Aanvraagdatum

1. In aansluiting op de hoofdregel van artikel 44 van de wet kan geen (bijzondere) bijstand worden verleend voor kosten die gemaakt zijn vóór de dag dat de aanvraag is ingediend.
2. In afwijking van het in lid 1 gestelde kan bijzondere bijstand worden toegekend voor kosten die zijn gemaakt vóór de aanvraag bijzondere bijstand, mits de aanvraag is ingediend binnen 1 maand nadat de kosten zijn gemaakt of duidelijk is geworden wat de kosten zijn die voor eigen rekening blijven én de noodzaak van de kosten nog kan worden vastgesteld.

Artikel 7 Draagkracht

1. Bijzondere bijstand kan slechts worden toegekend voor zover de gevraagde kosten de draagkracht te boven gaan.
2. Draagkracht is dat deel van het eigen inkomen en dat deel van het eigen vermogen dat de belanghebbende moet gebruiken om de kosten te betalen.
3. De draagkracht uit vermogen en inkomen wordt vastgesteld op datum aanvraag dan wel de ingangsdatum van de (periodieke) bijzondere bijstand.
4. De draagkracht uit inkomen wordt per maand vastgesteld.
5. Draagkracht uit vermogen is dat deel van het vermogen dat hoger is dan 150% van het minimuminkomen.
6. Draagkracht uit inkomen is 50% van het inkomen boven 110% van het minimuminkomen.
7. Als er sprake is van draagkracht uit vermogen én draagkracht uit inkomen, wordt eerst de draagkracht uit vermogen ingezet om in de kosten te voorzien.
8. Als er sprake is van draagkracht waarmee belanghebbende minimaal 3 maanden in de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd kan voorzien, wordt de aanvraag afgewezen.
9. In geval van toekenning van bijzondere bijstand bij tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan, is de draagkracht uit inkomen 100% van het inkomen boven het minimuminkomen. De draagkracht uit vermogen wordt in dat geval vastgesteld op het gehele vermogen.

Artikel 8 Woonkostentoeslag

1. Woonkostentoeslag is alleen mogelijk voor een woning of woonwagen die geen belemmering vormt voor toekenning van huurtoeslag.
2. Jongeren onder de 23 jaar zonder kinderen, die een beroep doen op woonkostentoeslag omdat zij een woning bewonen waarvan de hoogte van de woonkosten gelet op artikel 13 lid 1 sub b van de Wet op de huurtoeslag een belemmering vormt voor toekenning van huurtoeslag, komen niet in aanmerking voor woonkostentoeslag. Uitzondering hierop betreft vergunningshouders jonger dan 23 jaar die in het kader van de taakstelling bedoeld in artikel 28 van de Huisvestingswet 2014 een woning boven de voor hen van toepassing zijnde huurtoeslaggrens krijgen toegewezen.
3. Woonkostentoeslag voor een gehuurde woning, waarvan de hoogte van de woonkosten gelet op artikel 13 lid 1 sub a van de Wet op de huurtoeslag geen belemmering vormt voor toekenning van huurtoeslag:
 - a. Is alleen mogelijk voor een woning waarin belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft;
 - b. Is alleen mogelijk als belanghebbende door omstandigheden die hem niet te verwijten zijn, nog geen aanspraak kan maken op huurtoeslag;
 - c. Wordt verstrekt tot uiterlijk de datum waarop de belanghebbende wel in aanmerking

komt voor huurtoeslag;

d. De woonkostentoeslag is gelijk aan de hoogte van de huurtoeslag, die belanghebbende op grond van de Wet op de huurtoeslag voor de betaling van zijn woonkosten per maand zou ontvangen als hij recht op huurtoeslag zou hebben.

4. Woonkostentoeslag bij bewoning van een woning in eigendom, waarvan de hoogte van de woonkosten gelet op artikel 13 lid 1 sub a van de Wet op de huurtoeslag geen belemmering vormt voor toekenning van huurtoeslag:

a. Is alleen mogelijk voor een woning waarin belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft;

b. Is alleen mogelijk als belanghebbende door omstandigheden die hem niet te verwijten zijn, de woonkosten niet meer zelf (volledig) kan bekostigen;

c. De woonkostentoeslag wordt toegekend voor maximaal 6 maanden. Deze periode kan maximaal 1 keer verlengd worden met maximaal 6 maanden als bijzondere omstandigheden daartoe noodzaken;

d. Voor de berekening van de woonkostentoeslag wordt aangesloten bij de berekening zoals opgenomen in artikel 8 lid 3 sub d. Gedurende de verlengde periode van maximaal 6 maanden bedraagt de woonkostentoeslag maximaal € 250,-per maand;

e. Als (achteraf) blijkt dat de ontvangen belastingteruggaaf die betrekking heeft op de woonkosten afwijkt van de bij de aanvraag meegenomen belastingteruggaaf, wordt het verschil teruggevorderd of nabetaald.

5. Woonkostentoeslag voor een gehuurde woning of woning in eigendom, waarvan de hoogte van de woonkosten gelet op artikel 13 lid 1 sub a van de Wet op de huurtoeslag een belemmering vormt voor toekenning van huurtoeslag:

a. Is alleen mogelijk voor een woning waarin belanghebbende zijn hoofdverblijf heeft;

b. Is alleen mogelijk als belanghebbende door omstandigheden die hem niet te verwijten zijn, de woonkosten niet meer zelf (volledig) kan bekostigen;

c. De woonkostentoeslag wordt toegekend voor maximaal 6 maanden. Deze periode kan maximaal 1 keer verlengd worden met maximaal 6 maanden als bijzondere omstandigheden daartoe noodzaken;

d. De woonkostentoeslag is gelijk aan de hoogte van de maximale huurtoeslag die op grond van de Wet op de huurtoeslag kan worden verstrekt, vermeerderd met 100% van het verschil tussen de van toepassing zijnde maximale rekenhuur als genoemd in artikel 13 lid 1 sub a van de Wet op de huurtoeslag en de daadwerkelijke woonkosten. Gedurende de eerste toegekende periode van maximaal 6 maanden, bedraagt de woonkostentoeslag maximaal € 400,-per maand en gedurende de verlengde periode van maximaal 6 maanden bedraagt de woonkostentoeslag maximaal € 250,-per maand;

e. Als (achteraf) blijkt dat de ontvangen belastingteruggaaf die betrekking heeft op de woonkosten afwijkt van de bij de aanvraag meegenomen belastingteruggaaf, wordt het verschil teruggevorderd of nabetaald.

6. Aan de bijstandsverlening zoals beschreven in lid 4 en lid 5 wordt met toepassing van artikel 55 van de wet de verplichting verbonden dat belanghebbende zo spoedig mogelijk verhuist naar een goedkopere woonruimte, dan wel, indien de woning een eigen woning betreft, de woning zo spoedig mogelijk te koop aanbiedt.

7. In uitzondering op lid 6 wordt geen verhuisverplichting opgelegd als zwaarwegende belangen zich daartegen verzetten.

8. Bijzondere bijstand in de vorm van woonkostentoeslag wordt om niet verstrekt.

9. In uitzondering op lid 8 wordt woonkostentoeslag als renteloze lening verstrekt:

a. als er sprake is van een woning in eigendom met overwaarde in de woning, tot maximaal het bedrag van de overwaarde.

b. aan zelfstandigen die een beroep doen op het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen en waaraan de ISD Bollenstreek woonkostentoeslag verstrekt. Bij de beoordeling van de jaarcijfers wordt beoordeeld of de woonkostentoeslag geheel of gedeeltelijk moet worden omgezet in een gift.

10. Bijzondere bijstand in de vorm van woonkostentoeslag kan eenmalig per belanghebbende en per woning worden verstrekt. Dit geldt ook voor verlenging van woonkostentoeslag, zoals opgenomen in artikel 8 lid 4 sub c en lid 5 sub c.

Artikel 9 Collectieve aanvullende zorgverzekering

1. De belanghebbende met een inkomen tot 120% van het minimuminkomen én vermogen tot maximaal de vermogensgrens van artikel 34 lid 3 van de wet, kan in aanmerking komen voor een

- tegemoetkoming in de kosten van de premie van de collectieve aanvullende zorgverzekering.
2. De tegemoetkoming kan slechts worden toegekend aan de belanghebbende die een basisverzekering heeft afgesloten of zal afsluiten bij een door de ISD Bollenstreek gecontracteerde zorgverzekeraar én gebruik maakt van de door die zorgverzekeraar aangeboden collectieve aanvullende zorgverzekering.
 3. De tegemoetkoming wordt rechtstreeks uitbetaald aan de betreffende zorgverzekeraar.

Artikel 10 Inrichtingskosten en overbruggingsuitkering vergunningshouders

1. In aanmerking voor bijzondere bijstand voor inrichtingskosten en een overbruggingsuitkering komen slechts die vergunningshouders die in het kader van de taakstelling bedoeld in artikel 28 van de Huisvestingswet 2014 woonruimte toegewezen hebben gekregen in één van de ISD gemeenten en die onvoldoende draagkracht hebben.
2. De kosten voor witgoed (koelkast, wasmachine en kookplaat) kunnen éénmalig volledig worden vergoed. De hoogte van de vergoeding wordt vastgesteld op maximaal de in de prijslijst Nibud vermelde kosten van witgoed.
3. De vergoeding van noodzakelijke inrichtingskosten kan éénmalig worden verstrekt. De vergoeding wordt vastgesteld op maximaal 50% van de toepasselijke Nibudnorm inventarispakket minus de kosten voor witgoed.
4. De overbruggingsuitkering wordt éénmalig verstrekt en wordt vastgesteld op de van toepassing zijnde bijstandsnorm (rekening houdend met de kostendelersnorm) exclusief vakantiegeld minus de saldi van de aanwezige (bank)rekeningen.
5. Bijzondere bijstandsverlening op grond van dit artikel geschiedt om niet.

Artikel 11 Bijzondere bijstand in natura: budgetbeheer

1. De belanghebbende met een inkomen tot 130% van het minimuminkomen en vermogen tot maximaal de vermogensgrens van artikel 34 lid 3 van de wet kan in aanmerking voor bijzondere bijstand in natura als bedoeld voor budgetbeheer.
2. Het budgetbeheer wordt verstrekt door de ISD Bollenstreek en wordt in principe toegekend voor een jaar. Vier weken voor het verstrijken van dat jaar kan een nieuwe aanvraag voor verlenging ervan ingediend worden. Verlenging vindt plaats zolang er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat belanghebbende zonder hulp niet in staat is tot een verantwoorde besteding van zijn bestaansmiddelen.
3. Een hernieuwde aanvraag kan worden afgewezen indien minder dan 12 maanden voorafgaande aan de dag waarop de aanvraag is ingediend het budgetbeheer verwijtbaar is beëindigd.
4. Het door de ISD Bollenstreek verstrekte budgetbeheer geldt als voorliggende voorziening op het door externen aangeboden budgetbeheer.
5. Voorzover een belanghebbende al budgetbeheer ontvangt van een externe en hij vraagt na einde termijn hiervoor opnieuw bijzondere bijstand aan dan geldt dat:
 - a. bij aanvragen ingediend voor 1 januari 2017 uitbetaling van de bijzondere bijstand aan de externe kan plaatsvinden tot uiterlijk 1 april 2017 en
 - b. bij aanvragen na 1 januari 2017 gedurende maximaal 3 maanden.

Artikel 12 Cumulatie zorgkosten

Als sprake is van meerdere eigen bijdragen zorgkosten (niet zijnde het eigen risico vanuit de basisverzekering) binnen 1 kalenderjaar en deze eigen bijdragen zorgkosten overschrijden een bedrag van € 250,- per persoon of € 400,- voor een echtpaar en belanghebbende heeft geen draagkracht om zelf in deze kosten te voorzien, dan kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor het meerdere boven de € 250,- respectievelijk € 400,-.

Toelichting

Artikel 1 Uitgangspunten

Lid 1: Spreekt voor zich.

Lid 2: Bijzondere bijstandsverlening is in beginsel niet mogelijk indien:

- a. de kosten kunnen worden vergoed op grond van een voorliggende voorziening;
- b. de kosten in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk zijn aangemerkt;
- c. de kosten op grond van een beleidskeuze uitdrukkelijk buiten de werkingsfeer van de voorliggende voorziening zijn gelaten;
- d. de kosten op grond van de voorliggende voorziening niet worden vergoed nadat een individuele beoordeling heeft plaatsgevonden.

Lid 3: We gaan ervan uit dat mensen in staat zijn om zelf hun zaken te regelen, eventueel met hulp en ondersteuning vanuit de omgeving of welzijnswerk. De verlening van bijzondere bijstand moet geen vanzelfsprekendheid zijn. De mate waarin iemand zichzelf kan redden behoort meegenomen te worden in de overwegingen op de aanvraag. Verwacht mag worden dat de belanghebbende zelf inspanningen verricht om de behoefte aan bijzondere bijstand te verminderen, of geheel onnodig te maken. Bij eigen verantwoordelijkheid kan in ieder geval gedacht worden aan het afsluiten van een goede (aanvullende) zorgverzekering.

Lid 4: Het individualiseringsprincipe van de Participatiewet is geregeld in artikel 18 lid 1 en artikel 35 van de wet. Dit betekent dat het Dagelijks Bestuur de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen moet afstemmen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van de belanghebbende. Het kan dus voorkomen dat algemene richtlijnen moeten wijken voor individualisering als de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van persoon en/of gezin daartoe aanleiding geven.

Lid 5: Artikel 16 lid 1 van de wet biedt de mogelijkheid om bijstand te verlenen in die gevallen waar eigenlijk geen recht op bijstand bestaat. Naar vaste rechtspraak moet in een dergelijk geval vaststaan dat sprake is van een acute noodsituatie en dat de behoeftige omstandigheden waarin de belanghebbende verkeert op geen enkele andere wijze zijn te verhelpen, zodat het verlenen van bijstand volstrekt onvermijdelijk is. Van een dergelijke acute noodsituatie is sprake indien een situatie van levensbedreigende aard is of blijvend ernstig letsel of invaliditeit tot gevolg kan hebben. Er kan hierbij sprake zijn van zowel lichamelijk als psychisch letsel.

Artikel 2 Begripsbepaling

Lid 1: Spreekt voor zich.

Lid 2 onder g: De verlaging zoals in paragraaf 3.3 van de wet geregeld ziet op verlaging van de norm als gevolg van de woonsituatie en de verlaging van de norm voor schoolverlaters. Op basis van onze uitvoeringsregels is een verlaging slechts aan de orde als de woonsituatie daar aanleiding toe geeft (krakers, geen woonkosten)

Lid 2 onder i: het minimuminkomen is de netto maandnorm die van toepassing is exclusief het vakantiegeld zonder toepassing van de kostendelersnorm. Door invoering van de kostendelersnorm wordt de uitkering van een persoon die met een of meer meerderjarige personen in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft, verlaagd naar rato van het aantal personen met wie belanghebbende de kosten kan delen. In het geval dat een belanghebbende de kosten met 3 personen in de woning kan delen, ontvangt hij nog 40% van de gehuwdennorm. Zou worden aangesloten bij 110% van deze norm dan kan belanghebbende dus bij geringe inkomsten geen aanspraak meer maken op bijzondere bijstand. Om deze onwenselijke situatie te voorkomen is aansluiting gezocht bij de gehuwdennorm, dan wel, indien van toepassing de alleenstaande norm.

Lid 2 onder l: de aflossing wordt niet meegenomen in de woonkosten. Reden is dat wij anders bijzondere bijstand verstrekken voor vermogensopbouw.

Wij houden geen rekening met de (voorlopige) belastingteruggaaf in geval van zelfstandigen die een beroep doen op het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004. Bij het vaststellen van het jaarinkomen (achteraf) wordt beoordeeld op hoeveel algemene en bijzondere bijstand belanghebbende recht had en wordt dit wel meegenomen. Zie voor meer informatie over woonkostentoeslag voor zelfstandigen die een beroep doen op het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 de Uitvoerende beleidsnotitie Besluit bijstandverlening zelfstandigen.

Voor de berekening van de hoogte van de opstalverzekering, onderhoudskosten, onroerendzaakbelasting en waterschapslasten wordt aangesloten bij de Nibudnorm.

Artikel 3 Beoordelingskader

Lid 1: Voorliggende voorziening

Bij de beoordeling van de aanvraag voor bijzondere bijstand wordt in eerste instantie beoordeeld of er sprake is van een voorliggende voorziening.

In verband met het uitgangspunt dat de wet in het stelsel van bestaansvoorzieningen de plaats inneemt van de laatste voorziening, speelt het begrip voorliggende voorziening een bepalende rol.

Een voorliggende voorziening is elke voorziening buiten de wet waarop de belanghebbende aanspraak kan maken, dan wel een beroep kan doen, ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven. Niet vereist is dat dit een voorziening om niet is, ook een lening kan een voorliggende voorziening zijn.

Als voorliggende voorziening als bedoeld in artikel 15 van de wet en het bepaalde in artikel 2 onder h wordt in ieder geval begrepen (niet limitatief):

- Wet langdurige zorg (Wlz);
- Zorgverzekeringswet (Zvw);
- Besluit Zorgverzekering;
- Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015);
- Wet op de Huurtoeslag;
- Wet op de Zorgtoeslag;
- Wet Kinderopvang;
- Wet op het kindgebonden budget.

Ook indien in een voorliggende voorziening de gemaakte kosten niet volledig worden vergoed is er in beginsel sprake van een passende en toereikende voorliggende voorziening. Het feit dat slechts een gedeelte van de kosten wordt vergoed valt immers onder artikel 1 lid 2 (en de toelichting daarop), inhoudende dat er een bewuste beleidskeuze ten grondslag ligt aan het feit dat de kosten niet volledig onder een voorliggende voorziening vallen.

De prestaties en vergoedingen op grond van de Zorgverzekeringswet zijn volgens vaste rechtspraak voor medische en paramedische kosten een aan de wet voorliggende, toereikende en passende voorziening. Volgens de rechtspraak is in het algemeen een bewuste keus gemaakt over de noodzaak van het vergoeden van deze kosten. Worden deze kosten dus niet vergoed uit de verplichte basisverzekering, dan kan de aanvraag bijzondere bijstand in beginsel worden afgewezen.

Voorbeeld: de kosten van de tandarts of een bril voor een volwassene. Die kosten worden niet vergoed vanuit de Zvw, want de wetgever heeft een bewuste keuze gemaakt om deze kosten niet op grond van de Zvw te vergoeden, maar desalniettemin blijft in beginsel de Zvw een voorliggende voorziening die geacht wordt toereikend en passend te zijn. Geen bijzondere bijstand mogelijk op grond van artikel 15 van de wet.

Lid 2: Beoordelingskader

Indien er geen voorliggende voorziening van toepassing is, houden we de volgorde aan die door de Centrale Raad van Beroep (CRvB) is afgeleid uit de WWB. Nu artikel 35 van de wet slechts van artikel 35 WWB afwijkt in die zin dat de Langdurigheidstoeslag is vervangen door de individuele inkomensvoorslag en de toevoeging van de individuele studietoeslag is het aannemelijk dat dit beoordelingskader ook onder de wet van toepassing is.

Een beoordeling van de vragen onder lid 2 sub a tot en met d geeft een duidelijke structurele benadering waarbij alle aspecten van de bijzondere bijstand aan bod komen. Dit draagt bij aan de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid en is mede van belang voor de doelmatigheid van de uitvoering.

Sub a: De kosten moeten zich daadwerkelijk voor doen. Uitstel van het maken van de kosten (en daarmee tijd om (extra) te reserveren) is niet mogelijk.

Sub b: De beantwoording van de vraag of de kosten noodzakelijk zijn betreft maatwerk. Artikel 14 van de wet noemt enkele kostensoorten die per definitie niet tot de noodzakelijke kosten van bestaan worden gerekend. Ook de CRvB noemt enkele aanknopingspunten met betrekking tot het begrip "noodzakelijk". Zo zijn de noodzakelijke kosten niet beperkt tot de eerste levensbehoeften. Verder zijn de omstandigheden in het individuele geval bepalend en niet of de kosten naar de eisen van de samenleving als niet noodzakelijk kunnen worden aangemerkt. Voor de beoordeling van de

noodzakelijkheid van de kosten is niet steeds een medische noodzaak vereist. Ook andere omstandigheden kunnen de kosten noodzakelijk maken.

Bij het vaststellen of kosten noodzakelijk zijn, wordt uitgegaan van de goedkoopst, adequate oplossing. Als gekozen is voor een duurder oplossing dan noodzakelijk is, zijn de meerkosten ten opzichte van de goedkoopst, adequate oplossing niet noodzakelijk.

Sub c: Ook de beantwoording van de vraag of de kosten in het individuele geval uit bijzondere omstandigheden voortvloeien, betreft maatwerk bij uitstek. In zijn algemeenheid kan gezegd worden dat het moet gaan om kosten die niet in de norm begrepen zijn. Wel inbegrepen in de norm zijn de kosten voor levensonderhoud, reservering voor duurzame gebruiksgoederen of algemeen gebruikelijke verzekeringen. Uitgangspunt is verder dat het hebben van schulden en het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg van het hebben van schulden geen bijzondere omstandigheid oplevert.

Als er sprake is van voorzienbare kosten, dan kan doorgaans worden gesteld dat deze niet voortvloeien uit bijzondere omstandigheden. Bij voorzienbare kosten, waarvoor men dus had kunnen reserveren, valt bijvoorbeeld te denken aan de kosten voor een verhuizing. Iedereen die staat ingeschreven als woningzoekende weet dat de consequentie van het aanvaarden van een woning, het maken van verhuiskosten betekent. Ook de kosten voor een baby uitzet zijn voorzienbaar.

Voorts kunnen de extra kosten die iemand maakt ten gevolge van langdurige ziekte of het hebben van een beperking worden gezien als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Chronisch zieken en gehandicapten konden tot en met 2014 aanspraak maken op een vergoeding op grond van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) en de Compensatieregeling Eigen Risico (Cer). Deze regelingen zijn komen te vervallen. Compensatie vindt deels plaats via de maatwerkvoorziening collectieve aanvullende verzekering. Daarnaast is (deels) compensatie voor kosten mogelijk via het bijzondere bijstandsbeleid:

De aantoonbaar extra kosten die belanghebbende maakt ten gevolge van langdurige ziekte (6 maanden of langer) of het hebben van een beperking kunnen worden gezien als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.

Te denken valt onder meer aan (niet limitatief):

- De meerkosten van bewassing en slijtage van kleding en/of beddengoed;
- De meerkosten van verwarming;
- De meerkosten van een medisch noodzakelijk dieet.

Sub d: Er bestaat slechts een recht op bijzondere bijstand, voor zover belanghebbende niet beschikt over de middelen om zelf in de kosten te voorzien. Middelen zijn alle netto vermogens- of inkomensbestanddelen waar belanghebbende over beschikt of redelijkerwijs over kan beschikken. Voorts geldt dat de vermogens- of inkomensbestanddelen die op grond van artikel 31 lid 2 van de wet niet tot de middelen worden gerekend, ook voor de bijzondere bijstand **niet** tot de middelen worden gerekend. De vermogensvrijlating van artikel 34 lid 2 onder b van de wet zijn voor de bijzondere bijstand niet van toepassing, tenzij anders is aangegeven (zoals bij de collectieve aanvullende zorgverzekering).

Onder de middelen vallen in ieder geval:

- De uitkering of inkomsten uit loon;
- De individuele studietoelage (indien van toepassing);
- Heffingskortingen van de Belastingdienst die niet vallen onder de vrijlating van artikel 31 lid 2 van de wet.

Artikel 4 Drempelbedrag

Spreekt voor zich.

Artikel 5 Vormen van bijstand

Wanneer een persoon niet over voldoende middelen beschikt kan bijzondere bijstand worden verstrekt. Hieruit vloeit voort dat bijzondere bijstand in beginsel verstrekt wordt om niet. Uitzondering op deze regel geldt als:

1. de noodzaak tot bijstandsverlening het gevolg is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan (artikel 48 lid 2 sub b PW);
2. bijzondere bijstand wordt verleend voor de kosten van noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen (artikel 51 lid 1 PW).

3. bijzondere bijstand in de vorm van woonkostentoeslag wordt verstrekt en sprake is van een situatie als omschreven in artikel 8 lid 9. Dat wil zeggen bij overwaarde in de eigen woning of als woonkostentoeslag wordt verstrekt aan een zelfstandige als bedoeld in het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004.

Dan wordt de bijzondere bijstand in beginsel verstrekt in de vorm van een lening. In het tweede lid is bepaald hoeveel belanghebbende maandelijks moet aflossen als de bijzondere bijstand is verstrekt in de vorm van een lening.

Artikel 6 Aanvraagdatum

Voor de werking van terugwerkende kracht tot maximaal 1 maand is vereist dat de noodzakelijkheid van de gemaakte kosten nog vastgesteld kan worden. Zijn bijvoorbeeld gebruiksgoederen reeds vervangen dan kan die noodzaak niet meer worden vastgesteld.

Artikel 7 Draagkracht

De datum vaststellen draagkracht is de datum aanvraag. Als de ingangsdatum op een andere datum wordt vastgesteld dan de datum aanvraag (bijvoorbeeld bij periodieke kosten), wordt de draagkracht vastgesteld op de ingangsdatum (maximaal 1 maand terug). De draagkracht uit vermogen wordt als eerste in mindering gebracht op de kosten. Als er dan nog kosten overblijven, wordt op het restant van de kosten de eventuele draagkracht uit inkomen in mindering gebracht.

Als er sprake is van draagkracht uit inkomen, wordt die draagkracht voor een maximale periode van 12 maanden per maand vastgesteld in die situatie dat er sprake is van periodieke bijzondere bijstand. De draagkracht uit inkomen per maand wordt op de maandelijksse kosten in mindering gebracht. Als er sprake is van tussentijdse wijzigingen van inkomen of vermogen, moet belanghebbende dat doorgeven. De draagkracht en daarmee de hoogte van de periodieke bijzondere bijstand kan dan tussentijds in het voordeel of nadeel van belanghebbende worden aangepast.

Artikel 8 Woonkostentoeslag

Lid 1: Aangesloten wordt bij de artikelen 1 en 11 van de Wet op de huurtoeslag.

Lid 2: Aan jongeren (alleenstaanden en echtparen) onder de 23 jaar zonder kinderen kan geen woonkostentoeslag worden verstrekt, tenzij er sprake is van (een) vergunningshouder(s) in het kader van de taakstelling.

Lid 3 d: Voor deze berekening wordt gebruikt gemaakt van een proefberekening huurtoeslag, die via de website van de Belastingdienst kan worden gemaakt.

Deze berekening geldt ook voor jongeren onder de 23 jaar, waarbij wordt aangesloten bij de berekening van huurtoeslag volgens artikel 13 lid 1 a van de Wet op de huurtoeslag (bij de proefberekening moet de leeftijd van de jongere fictief op 23 jaar worden gezet).

Lid 4 c: Tot de bijzondere omstandigheden wordt niet gerekend het feit dat de woning niet binnen een termijn van 1 jaar verkocht wordt. Ook is er geen sprake van bijzondere omstandigheden als belanghebbende (met verhuisverplichting) zich onvoldoende heeft ingespannen om andere woonruimte te verkrijgen.

Lid 4 d: Dit lid geldt ook voor jongeren onder de 23 jaar.

Lid 5 c: Tot de bijzondere omstandigheden wordt niet gerekend het feit dat de woning niet binnen een termijn van 1 jaar verkocht wordt. Ook is er geen sprake van bijzondere omstandigheden als belanghebbende (met verhuisverplichting) zich onvoldoende heeft ingespannen om andere woonruimte te verkrijgen.

Lid 5 d: Deze berekening geldt ook voor jongeren onder de 23 jaar, waarbij wordt aangesloten bij de berekening van huurtoeslag volgens artikel 13 lid 1 sub a van de Wet op de huurtoeslag (bij de proefberekening moet de leeftijd van de jongere fictief op 23 jaar worden gezet).

Lid 7 Bijvoorbeeld personen met een beperking, als de hoge huur wordt veroorzaakt door voorzieningen die in de woning zijn aangebracht vanwege de beperking.

Lid 9 a : Overwaarde is iedere overwaarde. Geen rekening wordt gehouden met de grens van artikel 34 lid 2 van de wet.

Lid 9 b: Zie toelichting op artikel 2 lid 2 l.

Lid 10: Met deze bepaling wordt voorkomen dat belanghebbende een beroep kan doen op woonkostentoeslag (eventueel met verlenging) en een bepaalde periode daarna weer.

Artikel 9 Collectieve aanvullende zorgverzekering

Spreekt voor zich.

Artikel 10 Inrichtingskosten en overbruggingsuitkering vergunninghouders

Omdat vergunninghouders een nieuwe start maken in Nederland, zijn ze over het algemeen, zeker in de eerste periode, voor huisvesting en inkomen aangewezen op de gemeente/ISD. De bijzondere bijstand in de vorm van de overbruggingsuitkering is uitkering waarmee vergunninghouders de periode vanaf vestiging in de gemeente tot de (eerste) uitbetaling van de uitkering voor levensonderhoud kunnen overbruggen. Hierop wordt al het aanwezige saldo op de aanwezige bankrekeningen in mindering gebracht. Immers elk saldo kan worden ingezet om de periode tot de eerste betaling te overbruggen.

De bijzondere bijstand voor inrichtingskosten wordt verstrekt voor de kosten van inrichting van de woning. Vanuit het oogpunt van voorzienbaarheid, de mogelijkheid tot reserveren en het feit dat inrichtingskosten tot de algemeen noodzakelijke kosten van bestaan behoren, is vergoeding van deze kosten in beginsel beperkt tot de groep vergunninghouders.

Artikel 11 Bijzondere bijstand in natura: budgetbeheer

Lid 1: Voor deze vorm van bijzondere bijstand in natura geldt geen draagkrachtberekening als bedoeld in artikel 7.

Lid 2: Het hier verstrekte budgetbeheer wordt uitgevoerd door de afdeling schulddienstverlening van de ISD Bollenstreek en is in principe tijdelijk. Jaarlijks dient een nieuwe aanvraag ingediend te worden. Bij die nieuwe aanvraag wordt ook bekeken of belanghebbende nog steeds voldoet aan de gestelde inkomens- en vermogensgrenzen.

Lid 3: Bij de toekenning van het budgetbeheer gelden er bepaalde verplichtingen. De sanctie op het niet nakomen ervan kan een uitsluiting zijn van 12 maanden. De Algemene wet bestuursrecht is van toepassing (hersteltermijnen, eis van proportionaliteit).

Lid 4: Het door de ISD Bollenstreek verstrekte budgetbeheer is een toereikende passende voorziening die bovendien 'gratis' is en is daarmee voorliggend op het door externen aangeboden budgetbeheer. Deze regel geldt niet als aan de toekenning van budgetbeheer een rechterlijke uitspraak ten grondslag ligt, en evenmin in uitzonderlijke situaties.

Lid 5: In dit lid is een soort van 'overgangsrecht' neergelegd. Daardoor wordt rekening gehouden met de belangen van de externe budgetbeheerder en is er voldoende tijd voor de overdracht.

Artikel 12 Cumulatie zorgkosten

Bij cumulatie van eigen bijdragen voor (para)medische kosten, niet zijnde het wettelijke eigen risico, kan sprake zijn van bijzondere individuele omstandigheden. Volgens vaste jurisprudentie worden de Wet langdurige zorg (Wlz) (voorheen AWBZ) en de Zorgverzekeringswet voor medische en paramedische kostensoorten in beginsel als een, aan de Participatiewet voorliggende, passende en toereikende voorziening beschouwd (artikel 15 van de wet). Er is een bewuste keuze gemaakt over de noodzaak van het vergoeden van de kosten. In beginsel worden daarmee de kosten die niet op grond van de Wlz of de ZVW worden vergoed ook buiten de werking van de bijzondere bijstand krachtens artikel 35 lid 1 van de wet gehouden.

Uitzondering hierop is de cumulatie van eigen bijdragen (niet zijnde het eigen risico van de basisverzekering) vanuit zowel de basisverzekering als de aanvullende verzekering.

Bij welk bedrag er sprake is van cumulatie zorgkosten, is lastig vast te stellen. We zijn van mening dat de bedragen die tot heden werden gehanteerd (ad € 500 per alleenstaande en € 800 per echtpaar) te hoog zijn. Als een echtpaar bijvoorbeeld ook het eigen risico volledig benut (ad € 385 per persoon in 2016) en daarnaast nog eigen bijdragen moet betalen, worden de totale kosten wel heel hoog. In veel gevallen zullen mensen die hoge eigen bijdragen betalen (dus veel zorgkosten hebben), ook gebruik maken van het eigen risico. Daarnaast kunnen pensioengerechtigden niet in aanmerking komen voor een persoonsondersteunend budget of inspanningspremie waardoor zij ook dat bedrag niet kunnen inzetten voor deze kosten.

Er is nu gekozen voor een bedrag van € 250 per persoon of € 400 bij een echtpaar. Er is voor deze bedragen aansluiting gezocht bij de maximale vergoeding die mogelijk is voor diverse kosten binnen de collectieve zorgverzekering die via Zorg en Zekerheid is af te sluiten.

Als er sprake is van een echtpaar kan het ook zo zijn dat één van beiden hoge zorgkosten heeft en de ander niet. Door de regeling te verruimen, kan bij een echtpaar waarbij er één hoge zorgkosten heeft (hoger dan € 250) en de ander niet, toch bijzondere bijstand worden verstrekt voor de meerkosten.

Indien er binnen 1 kalenderjaar een samenloop is van meerdere eigen bijdragen die in alle redelijkheid niet meer door een belanghebbende kunnen worden opgebracht, is vergoeding van de kosten op

grond van bijzondere bijstand mogelijk. De beantwoording van deze vraag vergt wederom maatwerk bij uitstek.

Bij de beoordeling of er sprake is van cumulatie eigen bijdragen zorgkosten binnen 1 kalenderjaar moet bij de beoordeling van de hoogte van de eigen bijdrage zorgkosten worden uitgegaan van de goedkoopst, adequate oplossing. Immers als belanghebbende zelf heeft gekozen voor een duurder oplossing dan nodig is, zijn de gemaakte kosten niet noodzakelijk.

Tevens wordt bij de beoordeling of de eigen bijdragen zorgkosten onder dit artikel vallen, uitgegaan van het daadwerkelijk afgesloten hebben van een aanvullende zorgverzekering. Als er geen aanvullende zorgverzekering is afgesloten en belanghebbende moet daardoor de zorgkosten zelf betalen is er geen sprake van een eigen bijdrage en dus tellen deze kosten niet mee bij het vaststellen van cumulatie van eigen bijdragen. Bovendien bespaart belanghebbende op deze wijze de kosten van de premie van de aanvullende verzekering. Met deze besparing kan belanghebbende dan eventuele zorgkosten zelf betalen. Daarnaast is dit ook een risico dat belanghebbende bewust heeft genomen en waarvoor hij zelf verantwoordelijkheid moet nemen.

Voor zorgkosten waarvoor geen voorliggende voorziening beschikbaar is wegens ongenoegzaam besef c.q. het hebben van schulden, kan in principe geen bijzondere bijstand worden verstrekt en is dit artikel niet van toepassing.